

DE OPNAME VAN DE GE

• Kees Fieggen

IN HET BOEK OPENBARING LEZEN WE VIERMAAL “IK KOM SPOEDIG” EN TWEEMAAL “DE TIJD IS NABIJ”. HET BOEK IS GESCHREVEN OM “ZIJN SLAVEN TE TONEN WAT SPOEDIG MOET GEBEUREN”. HET GAAT OVER DE VOLGENDE GEBEURTENIS OP DE PROFETISCHE KALENDER. MAAR: DE “DAG VAN DE HEER” IS NOG NIET AANGEBROKEN ... OP INTERNET VINDEN WE VEEL OVER DE TEKENEN VAN DE TIJDEN (RIJP EN GROEN) - VAAK WORDT DE OPNAME VAN DE GEMEENTE NIET IN REKENING GEBRACHT. WAT ZEGT GODS WOORD DAAROVER? EN WAAROM IS DAT BELANGRIJK? WAT HEEFT HET BIJVOORBEELD MET ISRAËL TE MAKEN EN MET DE “DAG VAN DE HEER”?

Tekenen van de tijden

We zien heel wat gebeuren de laatste tijd. In het Midden Oosten is het al lang onrustig. Iran blijft zich roeren, Israël sluit vrede met Golfstaten, Turkije profileert zich, net als Rusland. Daarnaast openbaren zich enorme tegenstellingen in de VS, is er tumult in de Tweede Kamer over identiteitsverklaringen op reformatorische scholen (zonder dat die goed gelezen zijn ...) - christenen die aan Gods Woord vast willen houden, komen steeds meer in het nauw. De corona-pandemie biedt sommige overheden de kans om hun greep op de bevolking te verstevigen (zoals in China) en velen vragen zich af of al deze dingen wijzen op een spoedige Wederkomst. Er circuleren video's over de gevaren van vaccins tegen corona (alsof Bill Gates chips daarin gaat stoppen en alsof een m-RNA vaccin ons DNA kan aanpassen om ons ongevoelig te maken voor de omgang met onze Heer). Zoals vaker wordt hier ook weer een 666

gevonden ...

Dan is het belangrijk om 'niet snel in ons denken geschokt of verschrikt te worden' (naar 2Thes.2:2), maar de Bijbelse lijn goed op orde te hebben.

Een belangrijk teken van de tijden is Israël. De Heer Jezus wijst op het uitbotten van de vijgenboom: Israël is al meer dan 70 jaar weer een natie. Lukas citeert de Heer Jezus als volgt: “Ziet de vijgenboom en alle bomen: wanneer zij uitlopen en u dit ziet, dan weet u uit uzelf dat de zomer al nabij is.” De afgelopen decennia zijn meer aparte naties ontstaan! Denk aan Estland, Letland, Litouwen, Slovenië, Kroatië, Tsjechië, Slowakije en andere landen in het voormalige oostblok. Deze landen waren er vaak al eerder, maar ze zijn nu weer zelfstandig. Er is een sterker nationaal bewustzijn gegroeid - alle bomen

Verwarring over de komst van onze Heer

Paulus spreekt er vaak over in de brieven aan de gemeente

MEENTE

in Thessalonika. Er waren misverstanden ontstaan en die hadden effect op hun dagelijks leven. Sommigen waren onrustig geworden en vonden het maar niks om met hun gewone werk door te gaan. Bovendien blijkt uit de tweede brief dat er zogenaamd profetische uitspraken waren alsof de dag van de Heer al was aangebroken - er doken zelfs 'brieven van Paulus' op met diezelfde boodschap. Deze brieven misten de handtekening van de apostel (zie 2Thes.3:17). Dit lijkt veel op wat er op internet circuleert aan boodschappen over bloedmanen (daar horen we al even niet meer over ...), anti-godsdienst vaccins en dergelijke.

Die verwarring is nergens voor nodig.

Paulus schrijft: "Wij vragen u echter, broeders, in verband met de komst van onze Heer Jezus Christus en onze bijeenvergadering tot Hem ...' (2Thes.2:1) en dan zet hij de dingen in geregelde orde uiteen. Deze christenen verwachtten onze bijeenvergadering tot Hem - de opname van de gemeente - en waren dus in verwarring: als de dag van de Heer al aangebroken zou zijn, hoe zat het dan met die opname? Gingen we dan niet eerst Hem tegemoet in de lucht (1Thes.4:17)?

Welke argumenten zijn er voor een opname van de gemeente die voorafgaat aan alle gebeurtenissen in verband met de dag van de Heer?

Zeventig zevens

Als Daniël zich voor de Heer verootmoedigt en bidt voor Gods volk en Zijn heilige stad Jeruzalem, verschijnt Gabriël aan hem en legt uit dat er zeventig zevens (jaarweken) zijn bepaald over het volk en de stad. Bijna alles daarvan is al vervuld: wie rekent vanaf de herbouw van Jeruzalem (Nehemia 2 en 3) komt tot de ontdekking dat in het jaar 30

n.C. de kruisiging heeft plaatsgevonden - na negenenzestig zevens. Maar dan volgt er in Daniël 9:26 een onbestemde tijd. Eerst zou het volk van de vorst die komen zal Jeruzalem vernietigen: dat is gebeurd in 70 n.C. (veertig jaar na de kruisiging). De vorst van dat volk sluit (veel later) een verbond van zeven jaar: dat is de laatste jaarweek, dat is nog toekomst. Je zou kunnen zeggen dat dan de draad van de profetie weer wordt opgepakt: dan zijn Israël en Jeruzalem weer volop in beeld - precies zoals we in het boek Openbaring vinden.

Maar hoe kan Israël weer in beeld zijn als apart volk (denk aan de 144.000 uit de twaalf stammen in Openbaring 7:1-8) als niet eerst het tijdperk van de gemeente voorbij is? Dat is voor mij het eerste argument voor de opname van de gemeente voordat de laatste jaarweek (met de grote verdrukking die halverwege losbreekt) is aangebroken. De gemeente stapt als het ware opzij zodat Gods aandacht weer naar Israël gaat.

Tronen in de hemel

In Openbaring 4 roept de Heer Jezus naar Johannes: "Kom hier op en Ik zal u tonen wat hierna moet gebeuren". Er staat een deur open in de hemel en Johannes gaat in de Geest erheen en ziet niet alleen de grote Troon met God zelf en de vier cherubim die Ezechiël ook zag (Ez.1-10), maar ook 24 tronen eromheen, met 24 oudsten. In het OT krijgen we een aantal malen een blik in de hemel en ook Stefanus ziet de hemel geopend, maar nog niet eerder zien we 24 oudsten op tronen rond de grote troon zitten. Er is iets belangrijks gebeurd!

Hoofdstuk 4 en 5 geven ons geen blik in de eeuwigheid, maar tonen ons wat er in de hemel is gebeurd en gebeurt

voordat de zegels van de boekrol worden verbroken. De aanwezigheid van de 24 oudsten wijst erop dat de gemeente nu in de hemel is opgenomen (waarbij velen met mij aannemen dat het bij de oudsten om zowel de OT als NT gelovigen gaat: 2 x 12). De deur die open gaat en de uitnodiging aan Johannes “Kom hier op” zijn een beeld van die opname.

Sommige uitleggers denken dat het 24 engelen zijn, maar die vinden we nergens op tronen, nergens met kronen en nergens zittend - en in Op.5:11 vinden we de engelen in een wijdere kring rondom de troon, onderscheiden van de oudsten. In Op.2:10 en 3:21 vinden we voor overwinnaars de beloftes van kronen en het zitten op de troon.

In Op.1:19 vinden we de sleutel tot het begrijpen van het boek: Johannes moet opschrijven “wat u hebt gezien (1) en wat is (2) en wat hierna zal gebeuren (3)”. Het derde deel begint duidelijk met 4:1 (“Ik zal u tonen wat hierna moet gebeuren”) - dat is na de gemeente, die in H 2 en 3 wordt aangesproken (‘wat is’).

De komende toorn

Aan de gemeente in Thessalonika schrijft Paulus allereerst dat ze zich o.a. hadden bekeerd om “zijn Zoon uit de hemelen te verwachten ..., Jezus, die ons redt van de komende toorn” (1Thes.1:10). In 1Thes.5:1-10 zegt Paulus dat ze weten dat “de dag van de Heer komt als een dief in de nacht” en dat “een plotseling verderf over hen komen” zal, maar dat dat niet voor de christenen geldt, want: “God heeft ons niet bestemd tot toorn”. Welke toorn is dat? Wij zien niet uit naar de dag van de Heer - dan immers openbaart zich de toorn van God en het Lam (zie Op.6:16,17). Die dag is de periode die aan de komst van de Heer voorafgaat en de toorn van God is vooral over ‘hen die op de aarde wonen’ (deze uitdrukking komen we vaak tegen in Openbaring). Jezus redt ons van die komende toorn door ons op te nemen.

De Heer tegemoet

Voor velen het bekendste gedeelte over de opname vinden we in 1Thes.4:13-18. Paulus bedoelde dit vooral als een troostwoord: de in Christus ontslapenen staan eerst op voordat de dan levende christenen veranderd worden (1Kor.15:50,51) - allemaal in een ogenblik - en dan gaan we samen de Heer tegemoet in de lucht. Dat gebeurt in wolken, want het zullen er heel veel zijn!

De uitdrukking “de Heer tegemoet” is voor velen aanleiding om te veronderstellen dat dit vlak voor de wederkomst plaats vindt, dat wij een soort welkomstcomité vormen dat gelijk samen met Hem naar de aarde terugkeert. Nu is het inderdaad zo dat we Hem vergezellen bij de wederkomst:

daarover lezen we o.a. in 1Thes.3:13, 2Thes.1:10 en Op.19:14. Hij komt met de wolken van de hemel (Dan.7:13 en Op.1:7) en elk oog zal Hem zien - die wolken zijn wellicht dezelfde wolken als in 1Thes.4:17.

Maar Paulus spreekt hier helemaal niet over Zijn verschijning, maar troost de christenen met de conclusie: “en zo zullen wij altijd met de Heer zijn”. Dat komt overeen met wat we lezen in Joh.14:3 (“En als ik heengegaan ben en u plaats heb bereid, kom ik weer en zal u tot Mij nemen, opdat ook u zult zijn waar Ik ben”) en ook Joh.17:24. De Heer Jezus wil gewoon graag de gemeente bij Zich hebben (een wonderlijke gedachte voor ons die zondaars en vijanden waren) en als het daar over gaat, wordt helemaal niet over Zijn komst op aarde gesproken.

De bruiloft in de hemel

Voordat de hemel geopend wordt om de Heer Jezus als Koning naar de aarde terug te laten keren (Op.19:11vv), is er eerst de bruiloft van het Lam. De komende Koning is de Leeuw uit de stam Juda, het Lam op Golgotha geslacht. Hij heeft de zegels van de boekrol verbroken en Hij komt om het koningschap te claimen: Hij is de Koning der koningen (Op.19:16), maar Hij heeft een Bruid die Zijn Koningin wordt om samen met Hem te regeren! We kunnen eenvoudigweg niet gelijk met Hem terugkeren zonder dat eerst die bruiloft plaats vindt - die viert we niet even onderweg! Dan is logischerwijs de Bruid in de hemel en het enige moment in het boek Openbaring dat dat kan gebeuren, is tussen H 3 en 4.

Een huwelijk in Israël kende drie fasen:

1. De ondertrouw: man en vrouw gelden als echtgenoten, maar wonen nog niet samen (vgl. Mat.1:20 en 2Kor.11:2): dat is onze huidige positie, we zijn nog niet samen met de Heer.
2. Bij de bruiloft haalt de bruidegom met zijn vrienden de bruid op van haar huis en brengt haar naar zijn huis (Mat.25:1-13; Joh.3:29 en 14:1-3; 1Thes.4:13-18): dat is de opname van de gemeente - we gaan naar het Vaderhuis.
3. In dat huis vindt het bruiloftsmaal plaats met veel gasten (Joh.2:1-12 en Mat.22:1-14). Die gasten zijn hier de gelovigen uit het OT, zoals Abraham en Mozes.

Die bruiloft vindt pas plaats als Hij het Koningschap heeft aanvaard (en Hij het Koningschap ook werkelijk openlijk op Zich kan nemen) en als de valse bruid (de hoer Babylon) is geoordeeld.

De dag van de Heer

In 2Thes.2:1-12 gaat Paulus nader in op de verwarring die was ontstaan. Let goed op zijn woordkeus: hij spreekt in

vers 1 eerst over de “komst van onze Heer Jezus Christus en onze bijeenvergadering tot Hem” en in vers 8 over “de verschijning van zijn komst”. Daarmee maakt Paulus duidelijk onderscheid tussen de komst voor de zijnen (de opname van de gemeente, de ‘bijeenvergadering tot Hem’) en de wederkomst om de wetteloze te verslaan en het Koningschap op te eisen (‘de verschijning van zijn komst’). Volgens de apostel kan de dag van de Heer nog niet aangebroken zijn, omdat aan een aantal voorwaarden nog niet is voldaan. Paulus somt dat op in omgekeerde volgorde - het laatste eerst:

1. Eerst moet de afval komen en de mens van de zonde (de wetteloze, de antichrist, de zoon van het verderf) zich openbaren. Let op dat hij hier steeds het lidwoord ‘de’ gebruikt: het gaat niet om afval in het algemeen (die was er al in de eerste eeuw en die zien we nu ook om ons heen), maar om de afval. Ook zijn er volgens Johannes nu al vele antichristen (1Joh.2:18), maar de antichrist is er nog niet. Dat heeft te maken met “het uur van de verzoeking dat over het hele aardrijk zal komen om te verzoeken hen die op de aarde wonen” (Op.3:10). De komst van de wetteloze is “naar de werking van de satan ... met allerlei bedrog van de ongerechtigheid”. Op die manier “zendt God hun een werking van de dwaling om de leugen te geloven” (1Thes.2:10,11).
2. Maar er is iets wat en Iemand Die hem tegenhoudt, voordat hij zich kan openbaren op zijn tijd. God heeft en houdt ook dat in de hand, zoals we dat ook steeds in Openbaring kunnen lezen. Pas als God vindt dat de tijd gekomen is, kan de wetteloze zich openbaren. We kunnen wel allerlei voortekenen zien - en het lijkt er steeds meer op dat de schaaakstukken alvast klaar worden gezet - maar eerst moet er Iemand weggenomen worden. Dat ‘weggenomen’ kunnen we ook lezen of begrijpen als ‘opzij stappen’, van het toneel verdwijnen.

In verband met de antichrist zegt Johannes dat “Hij die in u is, groter is dan hij die in de wereld is” (1Joh.4:4). De Heilige Geest woont nu op aarde, in de gemeente. Voordat Hij werd uitgestort, werkte Hij al wel in mensen, maar Hij woonde hier toen nog niet. Als de gemeente wordt opgenomen, gaat de Heilige Geest uiteraard mee: er is dan geen woning Gods meer op aarde. Dat betekent niet dat Hij niet meer kan werken op aarde, maar Hij woont er dan niet meer en dan kan de wetteloze zich openbaren - op de tijd die God daarvoor bepaalt!

De grote verdrukking

Er wordt vaak tegengeworpen dat de opname van de gemeente vóór de grote verdrukking toch een westers

wensdenken is - alsof wij verdrukking zouden willen ontlopen. Dat nu is niet het geval: verdrukking hoort bij het christen-zijn en je kunt erop rekenen getest te worden. Niet altijd komt die test in dezelfde gedaante. In China, Noord-Korea en veel moslimlanden is er echte vervolging. In onze moderne, westerse maatschappij keren we steeds meer terug naar de zeden en gewoonten van het Romeinse rijk in de tijd van Paulus - en dat kan ook verdrukking met zich meebrengen. We dienen bereid te zijn om dat te doorstaan en staande te blijven. Ons is geen welvaart beloofd, maar moeite en verdrukking - maar de Heer is nabij!

Net zoals ‘de afval’ niet hetzelfde is als afval in het algemeen, geldt dat ook voor ‘de grote verdrukking’. Het is een speciale periode die in de eerste plaats vooral met Israël te maken heeft (Op.12 / Mat.24:21). Er worden 144.000 eerstelingen uit Israël verzegeld voordat de storm losbreekt (Op.7:3) en die eerstelingen worden na de grote verdrukking verzameld van de vier windstreken (Mat.24:31) en staan samen met Hem op de berg Sion (Op.14:1-5). Ze zullen veel vrucht dragen: een grote schare die niemand tellen kan (Op.7:9-17): die mensen komen uit de grote verdrukking. Er staat nog heel wat te gebeuren!

Maar voordat dat alles losbreekt, brengt de Heer zijn Bruid eerst in het Vaderhuis ...

Conclusie

We hebben genoeg redenen om aan te nemen dat de dag van de Heer pas komt als de gemeente bij de Heer in de hemel is, dat we de oordelen die over de aarde gaan vanuit de hemel mogen aanschouwen. We zullen bewaard worden voor het uur van de verzoeking (Op.3:10).

Als het ware om die gedachte te bevestigen, zegt Paulus in 2Thes.2:14 dat God ons geroepen heeft “tot verkrijging van de heerlijkheid van onze Heer Jezus Christus”. Daar zou nog veel meer over te zeggen zijn - dat is zo bijzonder!

De Heer Jezus vraagt de Vader: “Ik wil dat waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn, opdat zij mijn heerlijkheid aanschouwen” (Joh.17:24). “En de Geest en de bruid zeggen: Kom!” (Op.22:17).

Laten we ons hart maar laten verwarmen hierdoor en uitzien naar Zijn komst - zowel om voor altijd bij Hem te zijn alsook dat Hij op aarde zal regeren, want wat verlangt de hele schepping naar die rechtvaardige regering waar ook wij deel van uit zullen maken (Rom.8:19). Dat laatste is niet het onderwerp van dit artikel, maar het hoort er wel echt bij. Het gaat immers om Hem en Hij zal Koning worden met de Bruid aan zijn zijde!